

ser velvilligt paa, hvad der gøres for de fortrykte i vort Samfund. Men at Vejle Borgere have opfattet Sagen som en virkelig god Sag, det vise de ved at bilægge den med klingende Mønt, idet der har dannet sig en Forening, der, som nævnt, støtter dette Blindehjem med 400 Kr. Dette viser, at Vejle Borgere have set paa dette Hjem og dets Gerning som en Sag, der fortjener Støtte. Disse blinde Kvinder ere ubemidlede Piger, som komme trindt om fra Landet, Piger, som for de flestes Vedkommende ellers maatte forsørges paa Kommunernes Regning, og vi kunne jo nok forstaa, at saadanne stakkels blinde Kvinder kunne have det langt bedre i saadan et lille, venligt Hjem, hvor — som den ærede Ordfører udtalte — Forstanderen og Forstanderinden lide under samme Svaghed som disse. Jeg tror, at de i et saadant lille Hjem kunne befinde sig rigtig godt, jeg tror fuldt saa godt som i en større Anstalt for blinde. Der er jo, som det fremgaar af Andragendet, 11 blinde Piger, foruden Forstanderen og Forstanderinden. Naar der her ansøges om 500 Kr., er det jo ikke en Gang 50 Kr. til hver af de lidende Kvinder. Forleden havde vi en Sag for, hvor der var Tale om de ulykkeligt stillede i Samfundet, ogsaa om blinde, men der var der Tale om langt større Summer til hver enkelt end her. Naar der her kun forlanges 50 Kr. til hver enkelt, kan Folketinget vistnok saa godt gaa med her til at stemme for Udvalgets Indstilling. Men jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Minister vil imødekomme Tingets Ønske og yde Hjemmet det Tilskud, der her begæres. Jeg er vis paa, at disse 500 Kr. ere godt udgivne, og at det vil være til Velsignelse for vort Folk, at vi hjælpe saadanne stakkels ulykkelige, enligstillede Kvinder. Hermed skal jeg anbefale Sagen saavel til den højtærede Ministers som til Tingets Velvillie.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det første Andragende, der er henvist til mig, er Andragende under Nr. 12 fra Blindeforeningen i Vejle om et aarligt Tilskud paa 500 Kr. til Hjemmet for blinde Kvinder i Vejle. Paa Finansloven 1901—02 blev der givet Hjemmet et Statsilskud paa 1,500 Kr. fordelt paa 3 Aar med 500 Kr. om Aaret. Da denne Tid var udløben, søgte Hjemmet om yderligere Understøttelse. Indenrigsministeren havde da imidlertid ganske undtagelsesvis tilstaaet Hjemmet Tilladelse til at kolportere et Billede

af Bygningen i Vejle. Det var rent undtagelsesvis, at man gav en saadan Kolportagebevilling, der meget sjælden gives. Men det var et Udtryk for Erkendelsen af, at dette Hjem virkelig var værdigt til Støtte. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte under de foreliggende Omstændigheder, da Hjemmet fra anden Side havde faaet denne Gunstbevilling, formene, at det nu ad denne Vej havde faaet en saa god Indtægt, at der ikke var Anledning til at forny den aarlige Understøttelse. Det har nu ogsaa vist sig, at den Hjælp, Hjemmet har faaet gennem denne Tilladelse til Kolportering, har været en meget betydelig Indtægt for Hjemmet. Det er oplyst, at den har indbragt omtrent 5,000 Kr., men det oplyses ogsaa, at disse Penge kun i ringe Grad ere anvendte som Støtte for den daglige Drift, men at de derimod ere komne som en kærkommen Hjælp til Afbetaling paa den paa Ejendommen hvilende Gæld, hvortil 4,500 Kr. ere blevne anvendte. Naar Kultusministeriet standsede den til Blindehjemmet i Vejle givne Bevilling eller rettere ikke søgte den fornyet efter de Aars Forløb, hvorfor den var given, var Grunden altsaa ikke den, at man ikke fandt Hjemmet værdigt til Statsunderstøttelse, men kun fordi der fra anden Side var aabnet en Indtægtskilde for Hjemmet. Da Retten til Kolportering ikke bliver fornyet og man derfor ikke kan vente at skaffe ny Indtægter til Hjemmet ad denne Vej, ser jeg ikke nogen Betænkelighed ved til sin Tid at stille Forslag om en fornyet Bevilling fra Kultusministeriets Side til dette Hjem i Vejle for blinde Piger.

Det næste Andragende er under Nr. 26, der af et Mindretal foreslaas henvist til Ministeren. Det er et Andragende fra Udvalget for „Studentersamfundets Undervisningsrækker“ om et Tilskud af 2,000 Kr. til Undervisningsmateriel. Det var i 1902, at Studentersamfundet første Gang androg om et Tilskud af Statskassens Midler til Anskaffelse af Undervisningsmateriel. Ministeriet svarede den Gang, at man ikke kunde imødekomme Andragendet, da Bevillingen til Anskaffelse af Undervisningsmateriel ikke kunde anvendes til Fordel for Foreninger, men skulde komme Skoler samt Lærere og Lærerinder til gode. Saaledes som Bevillingen er given, har Ministeriet ikke Midler til Raadighed for Tilskud til en Forening, og i Betragtning af, at der hos Skolerne er stor Trang til alt, hvad der i den paagældende Henseende kan ydes fra Statens Side, fandt